

FOGARAS ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.
Nyílt tér: soronként 20 fill.
Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Mikszáth Kálmán.

Két világ polgárát tisztelhetjük hat napon át városunkban: az édes hazáét és az örökkévalóságét. E tündöklő névvel mentünk a biztos győzelem elé és a szívből, lélekből összeforrított választókerület a költő fejedelemnek nyújtotta immár negyedikben a polgári erények nemesi levelét, a mandatumot. Éreztük mindnyájan, hogy ez a mi dicsőségünk. Ő emeli ki városunkat a mindennapiság szürkéségéből.

Mikszáth neve révén mint erkölcsi tényezőnk földrajzi fogalomná is lettünk. A nemzetiségekkel és vallásfelekezetekkel telített város és kerülete a népek tavaszának színvegyes virágát mutatta, közepén a béke és testvériség olajágával. Bebizonyítottuk január 26-án, hogy kis helyen is nagy tömegek mozoghatnak, anélkül, hogy tengelyt akasztanának.

Megtanultuk tőle újból, hogy az elméletnek, a tudásnak, az irodalmi munkásságnak csak annyiban van értéke, amennyiben nemes tettekre buzdít és erkölcsi cselekvésnek szolgál okul és irányadóul.

Hiszen vagy hatszáz esztendeje áll városunk, de igazi haladásról, fejlődésről csak 14 év óta szólhatunk, a mióta a költő városunkat képviseli. A főgimnáziumot, a magyar kultúra e templomát neki köszönjük. A közel jövőben épülő Olthid — akorom hinni, hogy költő képviselőnk minden szerénysége mellett — a Mikszáth — és a felállítandó pénzügyigazgatóság nevéhez fűződnek. És ennyi lelkes fáradozással és jószággal szemben mennyi igénytelenség!

Bizony a színaranyának, halk, nesztelen a pengése.

A zsidóság tudományos enciklopédiájának, e szellemi kincses házának, a talmudnak egyik szép mondását igazolja képviselőnk életével, munkájával. „A mi a víz a halnak, az az erény, a hitnek.” Az a hit, amely belé nem merül az élet tengerébe, ki nem veszi részét a küzdelemből és munkából, az meg van halva s csak az él, mely erkölcsi cselekedetekben jut kifejezésre. Igenis, munkája olyan mint a napé, mely elrejtőzik, felhővel takarja el arcát

s így bocsátja az üdítő esőt a szomjazó gyepre.

Az írás ily ragyogó képességét, az erény e törhetetlenségét Isten csakis választottjainak adja.

Petőfi magyar zamata, Arany és Vörösmarty tündöklő varázsa magyar népünk költészetében, Tompa borongó, bölcséleti mélysége, Bajza finom ízlése átszöve a néplélek tengeréből kicsillanó csodás humorával összeforrnak, eggyé olvadnak a Mikszáth költészetében.

A hitregének egyik csodás galambja a mi képviselőnk: a földön szilárdan áll, a mikor szárnyait az ég felé repülésre tárja. Ha nincs is mindig közöttünk, ne keressük őt az eszmények honában, hiszen ő a gyakorlat talaján áll, de hiába keressük őt a földhöz tapadó rögben is, hiszen gondolataival az egész nemzethez szól és az egész művelt világ meghallja és megérti. Ekként munkál közre a haza nagyságán, hatalmán és dicsőségén.

És a mikor a lángszellemnek, a város díszpolgárának, képviselőnknek hódolunk,

Pistike és a diszebed.

A „Fogaras és Vidéke” számára
írta: Dr. Váradi Ödön.

Pali barátommal, egykori iskolatársammal találkoztam a múlt héten.

Nagyon örültünk a viszontlátásnak.

Pali egy rövid óra alatt elmondta az elmúlt 10 esztendő történetét.

Csendes, nyugodt volt az életfolyása. Hivatalnok lett, majd megházasodott s egy szép fiu boldog apja.

A bucsuzásnál megkellott ígérnem, hogy elmegyek hozzá vasárnap ebédre.

— Az én aranyos feleségem mondta Pali elragadtatva, ha megtudja, hogy viszontláttam évek után véletlenül, legjobb barátomat, olyan diszebedet fog csapni, minek nem is lesz párja. Mert remek gazdasszony ám az én kis feleségem. S aztán megismered az én fiamat, Pistikét.

— Nem szoktam dicsekedni, mondá

Pali, de ennek a fiúnak nincsen párja széles a világon!

Bekövetkezett a vasárnap.

Én ünnepi feketében beállítottam vendéglátó barátomhoz.

Nagyon szívélyesen fogadtak. Pali nem túlzott, midőn azt mondta, hogy aranyos felesége van. Kek szemü, rózsás arcu, bájosan mosolygó asszonyka volt, kívül a hivatalnoki ranglétra legmagasabb fokán álló hivatalnok is meg lehetett volna elégedve.

S azután élénken kezdett kérdezősködni az iskolai évek érdekesebb élményei után s hogy férje milyen tanuló volt.

Én Palit megtettem kitünő tanulóknak — pedig volt időnkint egy egy szekundája — mely emberbaráti cselekedetemet Pali hálás mosolylyal honorálta.

De a legszívélyesebb volt mégis a kis Pistike, a család egyetlen sarja és szemefénye.

A kis Pistike azzal kezdte barátkozását, hogy azt indítványozta hogy játszunk köteles játékot.

S mielőtt a barátságos ajánlatra felelhettem volna, már hangos „hurrá hurrá” ki-

áltásokkal körülölelt s vigan kapaszkodott rajtam felfelé s midőn sáros cipőcskéivel feketémen alapos nyomokat hagyva, vállamra felmászott s ott felállva, szülei felé azt kiáltotta:

— Kukk! mamuci, kukk kis papa!

Szülei e sikerült ötletre örömkönnyekeket hullattak.

A Pali ugyan tett némi czélzást arra hogy Pistike öszzetaposta a fekete ruhámat, de erre az édes mama tréfásan megjegyezte:

— De kérlek, fiam hadd örüljön az aranyos Pistike.

A kis legény különbe ötlet gazdaságát az ebéd elérkezteig többször bemutatta.

Nem sok idő múlva Pistike, egy kis léghajóval jött elő, melyet hirtelen bajuszom végére kötött s láthatólag jól mulatott, midőn a léghajó bajuszomat rángatta felfelé.

Majd családi football játékot játszottunk.

Ez Pistikénél abból állott, hogy egy nagy labdát vágott minden jelenlevőhöz s így hozzám is, majd apró lábacskaival rugdosta kezünket, lábunkat, hasunkat.

Pistike minden egyes mutatványa után

a legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál u. m.**

idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik.

Emeli az átvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 K.-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg a következő cégnomással legyen ellátva: **F. HOFFMANN-LA ROCHE & CO** vegyszertári gyár **BASEL (Svájc)**

jusson kifejezésre e vármegye legelső főpapja, lovagias főispánja iránt tartozó igaz tiszteletünk és szeretetünk.

Dr. Kelemen Adolf.

Vármegyei közgyűlés.

(Folytatás.)

A szavazás megtörténte után elnök újból megnyitja a közgyűlést és a szavazás eredményeképp kibirdeti, hogy a központi választmányba: Makaveiu Jakab, Váró Béni, Fleischer Sámuel, Balla Károly, Dr. Turcu János, Jankovich Béla, Steinburg Frigyes, Fridrik Géza, Belle Sándor, Bisztray József, Páncél Károly, Booskor Ádám, Dr. Bauszner Guidó, Fleissig Lipót, Dr. Benedek Arthur, Dr. Serbán Miklós lettek megválasztva; míg a közigazgatási bizottságba: Fleischer Sámuel 39, Makaveiu Jakab 39, Dr. Serbán Miklós 37, Simon Jenő 24 és Dr. Senchea János 20 szavazattal lettek beválasztva.

A megyei közkórház kezelő bizottságának jelentése a kórház pénzkezelésének megvizsgálásáról, tudomásul lett véve. Urdea Jakab gridi lakosnál levő 76 kor. 48 fillér behajthatatlanná vált árvapénztári tartozásának, a tartalékalapból való megtérítését a közgyűlés engedélyezte.

Jóváhagyta a közgyűlés az 1905—1910. évekre a törvényhatósági közutakra szállítandó fedanyag biztosítása iránt kötött szerződést is.

A községi ügyek során Pozsorta, Kis-és Nagyvajdafa, Ludisor, Sarkaica, Persány, Sárkány, Bucsum, Alsóárpás, Korb, Paró, Grid, Szkoré, Kolun, Szeráta, Alsó-ucsa, Vaád, Ohába községek képviselő testületeinek határozatait, mellyel a körjegyző napidijait hivatalos kihűldetési alkalmával öt koronában, a fuvardiját pedig kilométerenként 30 fillérben állapították meg, a közgyűlés jóváhagyta és a községi szervezési

szabályrendeletek megfelelő helyesbítését elrendelte.

Alsókomána község által megfellebezett alispáni határozatot, mellyel az alispán elutasította Alsókomána község azon kérését, hogy a körjegyzői székhely oda helyeztessék át, a közgyűlés jóváhagyta s így a körjegyzői székhely továbbra is Kuculáta községben marad.

Alsó és Felsőmoees községek egyesítése tárgyában beadott kérés elutasítottatik.

Marginén község vásárvám díjszabályzata jóváhagyás végett felterjesztetett a kereskedelemügyi miniszterhez.

Óporumbák község határozata, mellyel az ottani görög keleti felekezeti népiskola számára 200 korona segélyt szavazott meg, jóváhagyott.

Ó- és Ujporumbák községek szervezeti szabályrendeletei kellő módosítás céljából visszaadattak. Zernest képviselőtestülete elhatározta, hogy Zernest nagyközség monográfiaját megírattja a községi pénztár költségén. A közgyűlés e határozatot jóváhagyta oly feltétellel azonban, hogy a községi előljáróság köteles indokolt költségvetést előterjeszteni a közgyűlés elé.

Korb község határozatát, mellyel egy községi korema építési céljaira alap létesítését kimondotta, a közgyűlés jóváhagyta.

A sárospataki ev. ref. főiskolai igazgatósága azon kérésének, hogy a megye bizonyos összegű segélyt szavazzon meg az akadémia céljaira, alap hiányában a törvényhatósági bizottság nem tehet eleget.

Opris Samuelné, született Sütő Róza Vojlán meglepedett okleveles szülésző azon kérésének, hogy részére a működési jog megadassék, a közgyűlés helyet ad és elrendeli, hogy nevezettnek oklevele a megye területén kihirdetessék.

Végül a Franklin Társulat ajándata alapján elhatározza a közgyűlés, hogy Deák Ferenc hat kötetes iratainak egy példányát

a megye levéltára számára megszerzi, oly módon, hogy a 80 korona vételért három éven át, három egyenlő részletben fogja törleszteni.

Több tárgy nem volt. Az idő már meglehetősen előrehaladott, midőn elnöklő főispán ur a közgyűlést a tagok éljenzése között befejezte.

(Vége.)

Mercuriusz tarisznyájából.

A református nőegylet jelmezbálján találkoztam Mercuriuszal utoljára, de a fényesen sikerült mulatság illatos forgatagában ügyesen megszökött tőlem. Azóta sokat ígérően hunyorgatott felém szemével, ha utam, fülkéje előtt vezetett el. Érdekes híreket vártam tőle a lefolyt mozgalmas hétről és így nem csoda, ha diadalkiáltással nyujtottam kezeimet a hirneves tarisznya felé. Mercuriusz ezuttal minden külön alku nélkül átengedte tartalomdus tarisznyáját és magáról mit sem tudva támolygott fel helyére. Szegény, nagyon a fejébe mentek a választás izgalmak. . .

De lássuk a hét történetét.

A református nőegylet első fellépése impozáns módon sikerült. Ember-ember hátán tolongott a csinosan diszített teremben, úgy, hogy jó idő kellett, míg a a bájos jelmezeseket szemügyre vehette a figyelő. A közkedveltségű alispán halála miatt az intelligencia nagy része elmaradt ugyan a mulatságról és ez ok miatt szeretett főispánunk és nagyrabecsült neje jelenlétét is nélkülöznünk kellett, az anyagi siker mindazáltal nagy volt, amit a polgárság élénk pártolásának lehet

az én Pali barátom s felesége boldogan felém fordultak s kérdék:

— Nos, kedves barátom, ugy-e édes gyerekek?

Hát még mikor állatseregletet játszottunk.

Pali, felesége, meg én, — Pistike indítványára — négykéz lábra ereszkedtünk.

Pistike kiosztotta kinek kinek a szerepét.

Pali barátom volt az ökör.

Mikor Pistike ostorával felé bökött, neki mint egy jónevelésű ökörnek bögni kellett.

S Pali kötelesség tudó apa gyanánt a kis fia kedvére teljes ambícióval böngött s fia nagy derűtsége között kiáltá!

— Bu- bu- bu!

A kis mamáját pedig Pali medvének nevezte ki, a kinek négykézláb kellett táncolni.

Pistike kezeit össze csapva parancsolta:

— Táncolj medve, táncolj kis medve.

Nekem volt az állatseregletben a legrosszabb szerepem. Pistike meghagyta, hogy a versenyparipa szerepét adjam, rám ugrott és kiáltotta!

— Gyite! gyite!

Versenytérül az ebédlő tágas termét jelölte ki. Ugyan meg izadtam, mire négykézláb körül futottam hátamon Pistikével, miközben Pali barátom — mint ökör böngött, neje pedig, mint medve táncolt.

De Pali s nejének a produkeziok alatt is volt ideje ahhoz, hogy engem megkérdezenek:

— Nemde kedves kis fiu, olyan édes gyermek, kissé szeszélyes, de egyébként oly aranyos!

Nagyot léleztem örömben, mikor végre ebédhez ültünk. Ugy néztem ki ekkor már, mint egy hosszú- hosszú mérföldeket sárban, esőben megtévedt idegen. Fekete diszöltönyöm tele sár foltokkal, porral, pár helyen kifoszolva kezembe a padlón futástól tövis ment; hajam, bajuszom összeborzolva, szóval megtörve és megfagyva.

Végre — gondoltam — megnyugszom. Lesz egy pompás ebéd, jó fogásokkal, közbe egy kis bor, felújítjuk a mult emlékeit, szemébe nézhetek ennek az aranyos asszonynak s jól elmulatok egy- két órácskát.

Behozták a levest. Belekezdünk az evésbe. Jó hus leves volt, a mi igazán aicséretére szolgált a háziasszonynak.

Alig hogy pár falatot ettem belőle, midőn Pistike felkiált:

— Bácsi, bácsi!

S mielőtt még felelhettem volna egy kis papir hajót csusztat a levesembe;

— Bácsi; játsszunk hajót! Látod hajó, én csináltam papirból.

Abba kellett hagyni a levesevést.

Bosszankodtam magamban, hogy az ebéden sem lesz már nyugtom.

Pali észre vette, s szólt:

— Kedves fiam — mondá feleségének talán ültetnéd el Pistikét az én barátomtól. Tudom, hogy kissé pajkos az édes.

A kis feleség elpirult izgatottságában s azután legédesebb mosolyával kérdé:

— Mondja, uram, hát nem venné rossz néven, ha elültetném ön mellől az én aranyos Pistikémet? Ugye megharagudna érte?

S válaszomat sem várva mondá Pálnak.

— Látod a te kedves barátod, tudja becsülni a mi Pistikánkat, nem ongedi, hogy elültessem mellőle.

S felém fordulva mondá:

— Oh uram, igazán ön oly szeretetre méltó!

S aztán kérdé:

— Talán nem jó a leves?

Lehet-e egy ilyen édes asszonynak szemére hányni, hogy fia papirhajót dobott a levesembe, azért nem ezem tovább?

Nem!

Inkább száz halál, mint ilyen kijelentés.

Én tehát mondám:

— Köszönöm, nagyságos asszonyom, jobb levest soha sem ettem életemben, de nem szoktam soha többet enni.

De kibékített a sorssal a második fogás.

Majd felkiáltottam örömben midőn láttam, hogy legkedvesebb ételemet, rántott csirkét hoznak az asztalra.

Vigan kezdtünk a fogyasztáshoz.

köszöni. Benedek Gyuláné, a figyelmes elnöknő előzékeny szivességgel fogadott mindenkit és a buzgó rendezőbizottság, szintén mindent elkövetett a mulatság sikeréért. A zsufolásig megtelt termek csak a késő hajnali órákban üresedtek ki. Az éjjeli szünóra alatt azonban a helyszüke, az ételek hallatlan drágasága és sületlen volta, valamint a csakis nagyító üvegen át észrevehető adagok, erősen deprimálták a jókedvű közönséget. A jelenvolt hölgyek névsorát a legjobb akarat mellett sem állíthattuk össze. Elég dolgot adott a tömegben a jelmezeseket összeírni. Itt megemlítjük az általános véleményt, hogy ha már jelmezestélyt rendezett a nőegylet, legalább a választmányi tagoknak kötelességük lett volna jelmezben megjelenni. Sajnos, csak kettő volt jelmezben közülök. Jelenvoltak, jelmezben: Benedek Arthurné (huló csillag), Boros Róza (vadász), Boros Berta (tél), Bodnár Mari (tiroli), Dimény Gizella (táncosnő), Fintha Erzsike (hollandi pórnő), Halmy Gyuláné (éjkirálynő), Huszár Emma (bretányi pórnő), Huszár Sarolta (árvácska), Kiss Irén (láng), Müller Emma (bébé), Puss Boldizsárné és nővére (fan'azie), Pál Anna (virágáruslány), Sándor Jolán (cigánylány), Szentgyörgyi Mari (méh), Székely Etel (japán), Szilágyi Irén (gyöngy), Turcu Lenica (románlány), Tóth Anna (halászlány), Tóth Vilma (ördög), Tóth Vilma (bébé), Zecha Irma (kalotaszegi menyecske).

A hét másik szenzációja a képvi-

selő választás volt. Mercuriusz tarisznyája másról nem is beszél. Vasárnap délelőtt 9 kor érkezett városunkba szeretett képviselőnk: Mikszáth Kálmán, a kit az alispán halálára való tekintettel csak szükkörű bizottság fogadott. A temetésén, — amelyen impozánsan nyilvánult az egész megye öszinte részvéte — képviselőnk is résztvett. Mercuriusz részortja a vidámság lévén, a temetésről lapunk más helyén szólunk. Hétfőn este a Mercurban, kedden a Mexikóban, szerdán a Párisban voltak bankettek melyeken főispánunk és képviselőnk is résztvettek, valamint a város egész intelligenciája és nagyszámu választók. Csütörtökön reggel kezdődött a szavazás, a mely óriási érdeklődés mellett folyt szakadatlanul délután 3 óráig. Négyórakor hirdette ki Dr. Bausznern Guidó, választási elnök az eredményt, mely szerint Mikszáth Kálmán szabadelvű képviselőjelölt Dr. Senchea János nemzetiségivel szemben 809 szótöbbséggel megválasztott. Óriási lelkesedéssel vitték, zeneszó mellett a mandátumot képviselőnknek, a ki Bausznern Guidó főispán vendégszerető házában tartózkodott. A mandátumot szívből fakadó köszönettel vette át a nagy író, biztosítva a választókat haláljáról. Este a Lauritschban vendégül látta Mikszáth Kálmán választót. Este 8 órakor jelent meg Bausznern Guidó főispánunk, Mikszáth Kálmán, báró Born Frigyes, graf de la Motte Arthur stb. kíséretében a vacsorán, a hol igazán mondva az egész megye in-

telligenciája, és a város választói képviselve voltak. Számos szellemesebbnél szellemesebb toaszt hangzott el, melyeket — fájdalom — nem sztenografálhatott Mercuriusz. A lelkes hangulatu közönség csak a hajnali órákban oszlott szét, Mikszáth Kálmán éltetve. Eddig a krónika. De mivel — érezzük — hogy e héten nem elég vidám Mercuriusz, egy kedves epizóddal végezzük, melyet a csalfa hirhordó a korzón lesett el, a sétáló bakfisek csicsergéséből. Mert a bakfisek is korteskedtek ám, de még mennyire! Ők is gyakorolták az alkotmányos jogokat . . . maguk közt. Két csapat polgárista találkozik a Mercur szobra előtt: Éljen Mikszáth! harsogja a liberálpárt. Senchea éljen, viszhangozza az ellenzék. Te, hát miért élteted Mikszáthot, — mondja Margit, Ellának, hiszen Senchea fiatalabb, szebb ember, Mikszáth már öreg. Csacsi! vágja vissza Ella — Mikszáthnak meg ifju gavallér fia van! Jé! csodálkozik Margit és már-már átterne a Mikszáth pártra, midőn feltűnik a közelben az igazgató szigoru alakja és a politizáló fruskák ijedten rebbennek szét, mint a csicsergő madárkák! . . .

alugy ymlah.

Alispánunk temetése.

Itég nem látott impozáns temetésben részesült köztisztviselőnk álló alispánunk. Elő hó 22-én délután 2 órakor, a vármegyeház díszterméből, hajdani működése helyéről vitték utolsó útjára Kapocsányi Mórt. Temetésén, Bausznern Guidó főispán vezetésével a vármegye összes tisztviselői, Mikszáth Kálmán, báró Born Frigyes stb. továbbá a város

Pali egy kőkorszakbeli adomát mondott el, mit viharos tetszéssel fogadtam s közbeöttem a rántott csirkét.

Évés közben Pistike erőteljesen meghusza karomat s kérdi:

— Bácsi, szeretéd a Pufit?

S mielőtt a szerelem kérdésében választ adhattam volna, Pistike leugrik az asztal alá egy perc s a tányéromon levő rántott csirke tömeg felett vigan látok vigyorogni egy ebeeskét, a mely rögtön hozzákezdett a rántott csirke fogyasztásához.

A kedvenc öleb Pufi volt.

Pistike jókedvűen mondá:

— Ugy-e bácsi szép a Pufi, de jó is a Pufi, okos is a Pufi.

S ezzel Pistike belemarkolt mindkét kezével a tálba és teleszedte rántott csirkével, azt is oda rakta a Pufi elé és énekelte:

— Egyél édes Pufikám!

Ne busuljál Pufikám!

A családapai tekintély érdekében megjegyzem, hogy Pali erre haragosan felugrott s kiáltá:

— Pistike, mit csinálsz, majd . . .

De erre felesége kétségbeesve sikolta.

— Jesszusom! csak nem haragszik.

Hogy lehet olyan kegyetlen. Más apa még örülne, hogy ilyen kedves, édes fia van.

S vigaszul az apa által szenvedett sérelmekért összevissza csókolta Pistikát, majd felém tartva mondá:

— Csókolja meg ön is az édest!

Erre már Pali is ellágyult s mialatt Pufi a rántott csirkét angol nyugalommal fogyasztotta, mi Pistike csókolásával voltunk elfoglalva.

A rostélyos peccsenye ovése közben Pistike hála fejében az összes saláta mennyiséget reá borította peccsenyémre s így elérte azt, hogy megettem életem legsavanyubb peccsenyét.

A töltött káposzta ovése közben pedig Pistike pajkosan kérde:

— Bácsi, láttál e már ágyut?

Szokása szerint válaszat meg nem várva, kis kezeivel belekapott tányéromba, megfogta az ott elhelyezett csábitoan kinéző 2 töltelék s mondá:

— Látod, 2 ágyu, ez a két töltelék olyan mint két ágyu. Vigyázz! papuci! cél tűz! mamuci, cél, tűz!

Egyik töltelék ágyut a mama, a másikat a papa kapta. Mindkettőt eltálalta egy ügyes dobással.

A papa boldogan jegyezte meg:

— Milyen jól céloz! Tábornok lesz belőle!

A mama mondá:

— Költő lesz belőle, mert nagyon gazdag a fantáziája.

Az csak természetes, hogy a tányéromra került süteményeket az édes Pistike, elkapva

a levegőbe dobálta, s azzal egyensúlyozás mutatványokat végzett.

A tokaji borba pedig bedugta a Pufi-orrát, mert ha az berug, nagyon kedvesen szokott vakkantani.

A fagyaltba bedobott egy pár csontot s ezt leöntötte vízzel, mert így a fagyalt sokkal jobb ízű.

A szódavíz a bor helyett az én nyakamba öntötte.

A parádi vizet pedig a zsebeimbe.

Végre mégis véget ért az ebéd.

Soha még ilyen ebédet! Mit ért minden jó falat, ha mindennek evésében megakadályozott a Pistike.

Mikor végre bucsuzhattam s elmondtam, hogy ilyen ebédet a perzsa sah még ünnepnapokon sem eszik s hogy a Pistikénél kedvesebb legény nincs a világon, Pali s felesége barátságos mosolylyal mondák:

— Jó, azon nagyon örülünk, legyen minél előbb s minél többször szerencsénk!

* * *

Pali barátom s neje váltig csodálkoznak, mi ütött belém, hogy számtalan újabb meghívásuk dacára nem ebédelek náluk! Önök tudják, nemde az okot? Nem csak az utcát de még a kerületet is kerülöm, nehogy egyszer véletlenül meg találjanak.

Inkább a halál, mint egy Pistikével bővített díszebéd!

és megye egész intelligenciája, a hivatalnokok főnökeik vezetése alatt, az összes papság, testületek, egyesületek oly tömegesen vettek részt, hogy azokat elszámolni igazán lehetetlen. A diszterem, a folyosó, a lépcsőház és az utca zsufolásig megtelt résztvevőkkel és külön kocsi vitte a számos, szép koszorút. A ravatalnál főispánunk, Belle várm. főjegyző és Balla ref. lelkész mondtak gyönyörű, szívhez szóló beszédeket. Örök kár, hogy lapunk szűk kerete nem engedi e beszédek mindenikét megörökíteni. **Bauszner** Guidó főispán megható és könnyezve előadott szép bucsubeszédét azonban mégis sikerült megszereznünk. A beszéd a következőképpen hangzott:

Tisztelt gyászoló közönség!

Mély meghatottsággal tisztelettel tudatom, hogy gróf Tisza István miniszterelnök és belügyminiszter ur Ömagyméltósága azon táviratomra, melyben Kapocsányi Mór Fogaras vármegye alispánjának elhunytát jelenttem, a következő táviratot intézte hozzám:

»Nagyérdemű Alispán elhunytá alkalmából őszinte részvétemnek adok kifejezést

Tisza.

Erre kötelességemnek tartottam úgy a magam, mint a vármegye közönsége nevében Ömagyméltóságának megtisztelő és lélekemelő részvéteért legmélyebb hálás köszönetet szintén táviratilag kifejezni.

Ezen bejelentés után szabadjon nekem néhány szót mondanom itt a ravatal előtt.

Igen is e ravatal előtt állok, egy elárult öreg főispán, ki nemcsak egyik legkedvesebb és leghivebb barátját vesztette el, hanem elvesztette **legkipróbáltabb, legbőlebb és legmegbízhatóbb pótolhatatlan munkatársát és tanácsadóját, a vármegye szolgálatában.**

13 éven át mi ketten karöltve és ritka összhangzásban együtt működünk, dolgoztunk, fáradoztunk és együtt törekedtünk egy célra, t. i. arra, hogy ne nagyobb anyagi áldozatokkal, mert erre igen szegények voltunk, hanem Isten adta szerény tehetségünkkel boldogítsuk e szegény vármegyét és várost az által, hogy lehetőleg rendet tarstunk minden vonalon e vármegyében és a mellett lehetőleg a legjobb egyetértést, békét és testvéri szeretetet keltsük ott, ahol még nem volt, ahol pedig megvan ápoljuk és szilárdítsuk e vármegye különböző felekezetei és nemzetiségei közt.

Talán minden szerénység nélkül mondhatom, hogy ámbár nem tökéletesen, — mert hiszen gyarló emberek vagyunk — de mégis megközelítőleg elértük e magasztos célt. Midőn ezen siker titkát keressük, azt azon körülményben találjuk, hogy a boldogult alispán, úgy mint magam áthatva voltunk, azon valódi felebaráti szeretettől, melynél fogva mindkettőnknek reggeltől-estig mindig nyitva volt az ajtó mindenkire nézve, mi mindenkit, aki hozzánk fordult valami panasszal, kívánsággal vagy kéréssel, mindig szívesen fogadtuk, szívesen meghallgattuk, sohasem néztük, hogy valjon az illető milyen felekezet, vagy nemzetiséghez tartozik, hanem igen is mindig csak az embert láttuk benne és ha meggyőződünk arról, hogy az általa előadott ügy igazságos, tőlünk telhetőleg rajta segíteni igyekeztünk.

És most ezen áldásos viszony köztem és a boldogult felejtethetlen barátom közt örök időre megszűnt, örök időre elköltözött

Kapocsányi Mór körünkből, örök időre elvált tőlünk.

De nem! Óh nem! Ő nem vált el tőlünk örök időre, mert én bennem legalább él és élni fog utolsó lehelletemig azon rendületlen hit, miszerint a földi halállal teljességgel nincs vége mindennek, hanem, hogy elszenderült drága kedveseink lelkei egy az emberi ész által — ámbár soha ki nem fűrészhető de azért mégis minden bizonnyal létező más és jobb világba költöztek, ahová azokat mindnyájunk lelkei később, vagy hamarabb követni fogják.

Ezen hit vigasztal engem, e fájdalmas **őh de mennyire fájdalmas!** napokban, ezen hit fentartja bennem azon lelki erőt, melyre feltétlenül szükségem van, hogy most már pótolhatatlan munkatársam és barátom nélkül csekély erőmhez képest az eddigi szellemben hiven és becsületesen szolgáljam e vármegyét addig, míg a Mindenható irtalmas Isten azt úgy akarja és rendeli. Ezen hitben befejezem rövid bucsubeszédemet azzal, hogy e ravatal felé fordulva kiálttam — **a viszontlátásig kedves Móricz barátom — a viszontlátásig!!** —

Az erdélyrészi nemzeti vadász-társaságról.

Egy éve mult, hogy sok lapban egy szerény felhívás jelent meg, figyelmeztetvén a magyar vadászokat, hogy ocsudjanak fel már egyszer s legyenek résen, mert bizony közeleg az idő, a mikor az idegen plutokrácia kirántja alóluk a talajt.

Vadunk legnagyobb részt külföldiek őriztéré, használatára van bizva. Területeink egy jó része, s természetesen a java is külföldiek kezén van. Hogy ez azután mily szegényére s hátrányára van nemcsak a magyar vadászvilágnak, de államiságunknak is, azt dióhéjben a felhívás szintén elmondta.

S ime, egy röpke év alig mulott el, és az 1904 évre kinyomatott névsor, élén magnásaink, főispánjaink, főrendeink, íróink, képviselőink, nagybirtokosaink, főhivatalnokaink, tisztviselőink nemes gárdájával, oly illustis társaságot mutat hazánk minden vidékéről, mely a jövő óhajtott eredményét fényesen biztosítja s melynél egy hamar nem is tudni, hogy a társaság disze-e a czimének, avagy a cím a társaságnak.

A közel napokban megtartandó közgyűlés pedig egy bizottságot fog főuri tagjai köréből kiküldeni, mely hazánk első Nimródját, József Ágost főherceg Ő Fenségét, fogja a társaság magas védnökéül felkérni.

A társaságnak — mint azt már e lapokban is jeleztük — két célja van. Egyik az hogy a itteni vadászati viszonyokat a mai kornak megfelelő színvonalra emelje, melyet az által igyekszik elérni, hogy területein a vadat kellően óvja, ha szükséges telepíti, és a vadászat helyes gyakorlásával jó példát ad a többi nimródoknak akik eddig többnyire méltatlanok voltak e névre. Hiszen hiába takargatjuk, mert ország- világ- tudja, hogy nem csak itt nálunk, hanem egész bércecs kis hazánkban a vadászati viszonyok annyira elhanyagolt állapotban voltak, hogy az ember pirulás nélkül nem is tud róla beszélni.

A másik talán még nemesebb célja a társaságnak, hogy a nemzeti állam monumentális palotájának kiépítéséhez néhány homokszemmel járuljon; aminél nemesebb célt nem

tűzhetett volna maga elé, mert a társaság oly vidéken alakult, hol a magyar szó még ma is oly ritka, hogy az idegen móltán kétkelkedhetik, vajjon Magyarországon van-e?

A társaságnak nem áll szá. dékában a politizálás, mely rendesen nem összetart, hanem szétválaszt; a társaság pedig épen az összetartó kocsokat keresi! Azt akarjuk, hogy a nemzetiségi polgártárs felismerje e magyar társaság tagjaiban az igazi jobarátot, s megmutassuk mi is, hogy szerető, jóakaró barátai vagyunk, s így remélhető, hogy szorosabban összefűz bennünket ugyanazon hazának és ugyanazon haza intézményeinek szeretete. Nincs erre alkalmasabb eszköz melegével felolvasztja az e vidéki más ajku honpolgárainak szívében az izgatók által szított ellenségeskedés jegét. A közvetlenségnek a népre óriási hatása van; ezuton leghamarább ismeri fel az „igaz“ at s egész új életre kelve megszereti azt és elválhatatlanul követi.

Itt vannak pl. a havasalji román testvéreink, kik magyar szót talán még nem is hallottak. Igy természetesen nem is ismerhették a magyar faj természetét, nyílt szívét szeretetét és őszinte baráti kézsorítását, melyet a legcsekélyebb vonzódás érzete esetén is oly pazarul szoktunk osztogatni. Nem esdálkozhatni tehát, hogy az egyes széthuzó és felbujtó bűnös eszmék náluk sokszor hálás talajra akadtak és a sötét ismeretlenség homályában a konkoly olykor erős sarjakat hajtott.

Midőn az „Erdélyrészi Nemzeti Vadász-társaság“ tagjai itt e havasok közt megjelennek, felkeresik az idegen ajku testvéreket saját otthonaikban; velők együtt bebarangolják a szép vidéket és a sikerült kirándulások befejeztével, a jól végzett napi munka után, a vadásztanyákban pattogó, sístergő tüznél pipálgatva, mesélnek és regélnek a szép Magyarországról, a történeti multak megkapó epizódjairól, az összetartozandóságról, kölcsönös testvéri érzelmekről. És ők bizonyára mohón szívják magukban a multak szép történeteit, a jelen kedves valóságát, a jövő káprázatos képeit, megcsillan kebleikben az eddig rejtve volt szeretet őszintesége, eltűnik a válaszfal, s látják, érzik, hogy a mit mások eddig nekik meséltek, az mind csak ámitás, félrevezetés és megtévesztés volt.

Minap találkoztam egyik községbeli hajtónkkal. Megszolítom a hajtót; „No Gyorgyo, az urak panaszkodtak; nem jól viseltétek magatokat; ha ujra eljönnek, más községből kell hajtókat hívnunk.“

„Ne tedd azt uram — válaszolja — nem mi voltunk az okai! Fertelmes rossz idő volt, nem lehetett rendesen hajtani; megteszünk mi mindent a kedvükért, csak hozd hozzánk őket a jövőben is. Azok a magyarországi urak mind oly jó barátságos, beszédes derék emberek. Egész más nép az uram mint mi hittük mi nagyon megszerettük őket.“

Mily jól esik ily nyilatkozat olyan ajkáról, melyek csak röviddel ezelőtt is legfeljebb tartozkodó, gyanúsító megjegyzésekre fakadtak. Pedig társaságunknak alig pár tagját látták még s az időnek alig néhány percét töltötték együtt. Hátha majd az eszme egészen testté válik s nem lesz község, falu ház és ezina, hol az „Erdélyrészi Nemzeti Vadásztársaság“ tagjai meg ne fordulnának, s a hazaszeretet lélekemelő, fentartó nemes eszméit el ne vinnék, széjjel nem hintonék!

Vadásztársaságunk tagokban egyre sza-

porodik. A tagok nagyjából mind ismert és neves előkelő vadászok, testestől-lelkestől mind igazi jó vadászok s legkevésbé sem azért vadásznak, hogy a tarisznya megteljen. A társaság tehát nő s már a közel jövőben remélhető, hogy egyike lesz hazánk legnagyobb s legelittebb vadásztársaságának!

A társaság tagja lehet Magyarország bármely vidékén lakó mindazon nagykorú magyar honos egyén, kinek becsülete ellen alapos és törvényszerű kétség fenn nem forog s ki államellenes magatartást nem tanusít.

A jövő évtől kezdődőleg minden október hó 15—20 között nagyobb szabású társas vadászatok fogunk rendezni, a jelentkező tagok számához képest 100—200 hajtóval.

A vadóvás és vadórzés a társulat területein mindenhol fokozottabb mértékben gyakoroltatik s így több mint bizonyos, hogy e rendkívül szép vadászterületeken a vad rövid időn belül mindenhol szépen el fog szaporodni is.

Nagy-Sink 1905. január havában.

Craus Géza Aladár.

H I R E K.

— Személyi hir. Bauszner Guidó vármegyénk főispánja f. hó 28-án utazott János fiának esküvőjére Szegedre, mely esküvő f. hó 31-én Szegeden szűk családi körben lesz megtartva. Szívvel kívánjuk, hogy a fiatal pár: Bauszner János és kedves jegyese, nemsokára felesége: Szigethy Katinka, boldogok legyenek.

— Mikszáth Kálmán. A képviselőválasztást megelőzőleg szerencsénk volt kedves képviselőnk és hírneves írónkat Mikszáth Kálmánt hosszabb időn át körünkben üdvözölhetni. — Folyó hó 22-én érkezett Fogarasra, hol előbb Fridrik Géza ménesuradalmi igazgatónak vendége volt. — Még 22-én délelőtt koszorút helyezett szeretett jó barátjának, Kapocsányi Mór alispánnak ravatalára, melynek szalagján a következő felirat volt: „Leghívebb választójának Mikszáth Kálmán.“ Délután pedig résztvett az imponáns gyászmeneten, mely őt is valóban meghatotta és meglepte. 23-án átköltözködtött főispán urhoz, kinek aztán állandó vendége maradott. 23-, 24- és 25-én illusztris vendége tiszteletére a főispán és szeretetre méltó neje rendeztek ebédeket, amelyeken fölváltva 16—18 személy vett részt az intelligencia köréből. Esténként pedig Mikszáth Kálmán jelent meg választói körében, kik az ő tiszteletére nagy számban gyülekeztek össze és késő éjjeli órákig együtt töltötték kedélyesen az időt. 26-án a mandátumot nagy közönség jelenlétében adta át Mikszáthnak a választási elnök, este pedig 540 személyre szóló nagy bankettet rendezett Mikszáth választói tiszteletére. 27-én délben utazott el városunkból. E napra ebédre Alsószombatfalvára Visegrády parancsnokhoz volt hivatalos, honnan tovább utazott a székesfővárosba.

— Kitüntetés. Gróf de la Motte Arthur a sárkányi m. kir. gazdaság intézője, közéletünk agilis és általánosan tisztelt alakja, örvendetes kitüntetésben részesült. A miniszter ugyanis a jóságfelügyelői címet adományozta neki.

— Áthelyezés. Siegler Gyula m. kir. gazdasági segédtiszt Mezőhegyesre áthelyeztetett.

— Képviselő választás. Alsóárpáson a

folyó hó 26-án lezajlott választás nagy küzdelemmel ment végbe. Az eredmény mégis a régi képviselő: Serbán Miklós szabadelvű javára dőlt el, amennyiben 91 szótöbbséggel Vasu Oktávián nemzetiséggel szemben újból őt választották meg. Mandátumát azonnal átvette.

— Irén címen megkezdett tárcánkat helyszüke miatt csak jövő számunkban folytathatjuk.

— Fogaras figyelmébe. Nem régen pontos statisztikai adatokat gyűjtött a kormány a városok vagyoni helyzetéről. A belügyminisztériumban rég tervezték már a városi törvény alapos reformját és ez az adatgyűjtés is a reform munkához volt szükséges, amelyről már eleve az volt az értesülés, hogy a városok állami dotációjára is ki fog terjedni. Azt kérdezi a városoktól, mennyi állami dotációra van szüksége évenként, hogy a legszükségesebb alkotásokat megcsinálhassák. Többek között a tisztviselők fizetésrendezését és más el nem odázható feladatokat. Itt az idő, itt az alkalom, hogy Fogaras is most, mielőtt rendezett tanácsu várossá alakulna át, a szükséges lépéseket ebben a fontos ügyben tegye meg.

— A jegyzők fizetésrendezése. Általános meglepedést fog kelteni, hogy a belügyminisztériumnak a községi jegyzők helyzetének javítására irányuló törekvései most a teljes megvalósulás stádiumába jutnak s a közszolgálat e fontos tényezői élvezetbe lépnek a fizetésrendezésnek.

— Megjött a kongrua. Az erdélyi ev. ref. lelkészeket érdekelni fogja a vallás és közokt. minisztériumnak az az intézkedése, amellyel a fizetések javítására szükséges államsegélyt kiutalták. Nem régen érkezett le az egyházkerületi pénztárhoz a f. év első felére kiutalt államsegély, amely összesen egyszázötvenegyezer kor.-t tesz ki és amelyet kiosztás végett a napokban fognak elküldeni az egyes esperesi hivatalokhoz. — Ennek az államsegélynek azért van értékesebb jelentősége, mert ezzel a kiutalással a papok évi fizetése 1600z koronáig ki lett egészítve.

— Uj román lap Brassóban. „Destep-tarea“ címen Brassóban új napilap jelent meg. Politikával nem foglalkozik, hanem társadalmi és közgazdasági kérdésekkel. A lap szerkesztőjeként George Mazgareanu jun. van feltüntetve. A lap naponként négy oldalon, ünnepek alkalmával pedig nyolc oldalon jelenik meg.

— A boritaladó leszállítása. Ugy hírlik, hogy a boritaladó leszállítása mielőbb be fog következni. Nemcsak a földmivelésügyi miniszter karolja föl ezt az eszmét, hanem a pénzügyminiszter is foglalkozik vele. Erre enged következtetni a kereskedelmi kamarához intézett azon kérdése, vajjon van-e kilátás arra, hogy az adó leszállítása folytán, a kamara területén, a borfogyasztás emelkedni fog? Kétségtelen, hogy a kamarák tudni fogják, mily feleletet adjanak, hogy a bortermelők szempontjából nagyfontosságú kérdés minél kedvezőbben oldathassék meg.

— Elbocsátás a honvédség kötelékéből. Az 1905. évi január 16-ikával a szolgálati, illetve a védkötelezettség teljesítése után, tiszti rendfokozatuk megtartása nélkül, saját kérelmükre, a brassói 24-ik honvéd gyalogezred kötelékéből elbocsáttattak: Fuhrmann Pál, Lehmann Győző, Winkler József hadnagyok.

— Vörös verekedés. F. hó 23-án d. u.

a Farkas-féle korcsmában László István és egy vidéki ember összeszólalkoztak és a vitakozásnak késelés lett a vége. László István két oldalszurást kapott, a másik sebesülése jelentéktelen. Mindkettő a kórházban fekszik.

△ Egy jó karban levő koncert zongora eladó. Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatalban.

△ Kiadó lakás. A vártér sarkán levő özv. Hermann Jánosné-féle ház első emelete kiadó. Közelebbi felvilágosítást a gyógyszerárban lehet kapni.

T á v i r a t.

Lapunk zártakor a következő táviratot kaptuk:

Megválasztva lett 147 szabadelvű, 158 Kossuth párti, 23 dissidens, 13 Bánffy párti, 23 néppárti, 6 nemzetiségi, 8 pártonkivüli, 12 pótválasztás. Vázsonyi 222 szótöbbséggel győzött. Tisza valószínűleg lemond, utóda valószínűleg Andrássy.

CSARNOK.

A „Fogarasi Olvasó Kör“ története.

Közlő: Zankó Emil.

(Folytatás és vége.)

Ime ez „Olvasó Kör“-ünk 30 éves pályafutásának története.

És most, nem veszi tőlem rossz néven a nyájas olvasó, ha a 30 éves múlt történetéből, a száraz szám adatok és felsorolt tények alapján, gyarló tehetségemhez mérten, igénytelen és közönséges szavakban egy kis visszapillantást teszek a már megfutott életpályára.

Ha végig tekintek „Kör“-ünk 30 éves küzdelmes és viszontagságos pályafutására, ha a 30 éves múltat és annak mozzanatait vizsgálom, három időszakot különböztethetek meg abban.

Az első időszakot az 1875—1882. évig terjedő idő képezi. Ezen időszak a kör alapításának felette nehéz küzdelmeivel kezdődik, de a lelkes alapítók meleg érdeklődése mellett, a szívben és lélekben magyar érzésű elnök, Boér Kálmán főispán lelkes vezetése alatt diadalra jutt a lobogó, megvalósul az eszme, de a „Kör“ feladatának megfelelni, magasztos hivatását betölteni nem képes, mert idejét a kezdet nehézségeivel való küzdelemben, alkalmas helyiség keresésével, annak megfelelő módon berendezésével tölti el. Midőn e nehézségeken túl esik s a teremtés, alkotás és működés terére léphetne, küzdenie kell a folytonos külső támadásokkal, rosszindulatu intrikákkal, a melyek minden oldalról már csak azért is érik, mert címében a „Magyar“ nevet viseli.

Midőn már-már leküzdi a nehézségeket, a midőn méltóan visszaveri a külső támadásokat s megindul biztos léptekkel és a legszébb reményekkel céljai megvalósíthatásának útjára, a midőn már-már összhangba hozza az ellentéteket s tömöríti a társadalmat nemzetiségi különbség nélkül, akkor belső életében áldatlan személyes torzalkodásokkal fecsérelti idejét, klikkekre szakad, melegség helyét elhidegülés, rokonszenv helyett rideg közöny, barátság helyett ellenségeskedés üti fel tanyáját. Tagjai még tájékat is kerülnek s a társadalmi érintkezés megszűnik.

Ez az első időszaka a „Kör“-nek, mely

alatt négy elnök vezeti azt s mely időszak alatt címét a „Fogarasi Polgári Kör” címmel is felcseréli.

A második időszak 1883-tól 1891-ig terjed. Ezen időszakban megszűnnek a torzalkodások, a külső, ildomtalan támadások; fejlődésnek indul, egységes vezetés alatt, nyugodt, sima és lovagias módorban, konsolidált állapotok között igyekeznek célját elérni s törekedik magasztos hivatásának megfelelni. Tagjai rideg közönyét megtöri azok rokonszenvét, érdeklődését felkelti s új otthonában — Vogel ház — pezsgő élet, élénkség uralkodik s pénzügyei biztos alapokra lesznek fektetve s valóban pénzügyi tekintetben ezen időszakra esik körünk fénykora. Ezen második egész időszak alatt elnöke a népszerű főispán Horváth Mihály.

A harmadik időszak 1891-ben kezdődik a „Kör” új címevel, „Fogarasi Olvasó Kör” címmel. Ez a „Kör” legmunkásabb, tettekben és alkotásokban leggazdagabb időszak, amelynek főelőnye, hogy ezen egész időszak alatt egy és ugyanezen tapintatos kéz vezeti a kormányrudat. Bauszneri Bauszner Guidó főispán, elnök bölcs és körültekintő vezetése alatt, egyöntetűen halad a kitűzött nemes cél felé, minden viszály és egyenetlenség nélkül, csupán a nemes ideálok szem előtt tartásával. Egy és ugyanzen tágas, szép helyiségben van otthona a „Kör”-nek. Minden lehető eszközökkel működik azon, hogy az érdeklődést, vonalmat felkeltse s a kört a tagok barátságos otthonává varázsolja. Társas estélyekkel, nyilvános mulatságokkal teszi szorosabbá a tagok közötti társulást és barátságot. Kitűzött céljának megvalósítása felé igen nagy lépéssel halad előre s talán teljesen meg is felel az alapszabályok 1. §-ának, mert a társadalom különböző osztályainak összesimulását, tömörülését eszközli s igyekszik társadalmi uton egy valódi hazafias szellemű közvéleményt megteremteni és fenntartani.

Bátran és nyíltan mondhatjuk ezt, hisz „Kör”-ünk egyesítette is magában kis városunk és vidékünk társadalmának különböző társadalmi osztályait, nyelvi és vallásfelekezeti különbség nélkül, sőt a legjobb egyetértésben és összhangban élő tagjai sorába számitja a két derék katonatiszti kart is.

Jóllehet városunknak még számos oly intelligens eleme van, akit „Kör”-ünk még nem számit tagjai sorába s jóllehet igen sok tagja is oly van egyetünknek, akiket nagyon, de nagyon ritkán üdvözölhetünk körünkben, mégis merem állítani, hogy „Olvasó Kör”-ünk a kitűzött nemes célt, a kitűzött magasztos hivatás és feladatot, amelyet a lelkes alapítók alapszabályaikban lefektettek, elérte s így a 30 éves munkálkodás, a küzdés nem volt meddő munka, hanem azt siker is koronázta.

Nem elegendő azonban egy egyet életében csupán az, hogy az a társadalom különböző osztályait tömörítse és sok tagot számláljon, hanem feltétlenül szükséges az, hogy tagjai válvette munkálkodjanak annak tovább fejlesztésén, felvirágoztatásán és érdeklődéssel viseltesenek iránta. De fájdalom, „Olvasó Kör”-ünk egész 30 éves életében, közbe-közbe egy-egy évet leszámítva, — majdnem mindig a rideg közönnyel, részvétlenséggel küzd s hiába igyekeznek a tisztikar és választmány minden kitelhető módon kiragadni a tagokat rideg közönnyükből, nem sikerül e törekvése. Pedig odaadó lelkiismer-

retes munkálkodásával „Kör”-ünket arra a nívóra óhajtja emelni, amely nívón minden egyes társadalmi körnek állania kell. Legjobb szándékkal megvalósítani törekedik mindazt, ami a kört a tagok előtt vonzóvá, kedvelté és kellemes szórakozó helyé teheti, hogy abban mindenki kényelmét fellelve, a családi tűzhely után második édes, kellemesen szórakozó otthonának tekintse.

Ily nemes feladatok vezették és vezetnek is „Kör”-ünk igazgatóságát, de a 30 éves munkálkodás még nem volt elegendő a rideg közöny és részvétlenség leküzdésére. Midőn a jelen alkalommal „Kör”-ünk 30 éves történetét avatatlan kezekkel megírni megpróbáltam s midőn szerény tehetségemhez mérten visszapillantást vettem a 30 éves küzdelmekben és megpróbáltatásokban gazdag multira, azon következtetésre jutottam, hogy a „Kör”-nek itt, a déli kárpátok erdőkoszoruza bércei tövében, a nemzeti fejedelmek egykor ősi fészkeben élethivatása, missziója van s fenmaradása feltétlenül szükséges.

Hogy ez így van s hogy léte szükséges, azt már maga 30 éves fennállása is igazolja, melynek tartama alatt annyi megtámadtatás, annyi belviszály és küzdelem küzött is még mindig áll s nemfoszlott szét.

Mi tarthatta fenn ily hosszú időn keresztül? Nem tarthatta fenn semmi más mint az egyesülés nemes eszméje, az emberi természet azon egyik fő jellemvonása, mely a társulás, az egymáshoz való kapcsolat, a magasabb célokért való küzdelemben, az egyetértő, egymást támogató munkálkodásban, a társas együtletnek javunkra való felhasználásában, a barátság és felebaráti szeretet terjesztésében és megerősítésében nyilvánul.

E „Kör”-nek itt, drága magyar hazánk véghatáránál, távol az ország szívetől a déli kárpátok aljában állania kell örök időig s fenn kell lobogtatnia a honszerelem világító fátylóját. Azért tehát egyesüljünk mindnyájan egy szív egy lélekkel, növeljük, gyarapítsuk „Kör”-ünket, emeljük fel azon nívóra, amelyen egy intelligens elemekből álló társadalmi együletnek állnia kell, amelyben nyelvi és valláskülömbőség nélkül kellemesen szórakozzunk, eszméket cseréljünk, egymást megértjük, egymást becsüljük és ez által városunk és azzal együtt édes magyar hazánk javára munkálkodva, fenállását örök időre biztosítsuk.

Nyilttér.

Ezen rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a Szerk.

Azon általános és őszinte részvét, mely drága halottunk: Kapocsányi Mór Fogaraszvármegye volt alispánja elhunyt és temetése alkalmával oly impozáns módon nyilvánult, s melyben nem csak a város, de a vármegye összes községei méltóan vettek részt és testületileg voltak képviselve: arra indít bennünket, hogy mindazoknak, kik részvétükkel a nagy veszteség fölötti fájdalomukat enyhítették, első sorban pedig vármegyénk köztisztviselőiben álló főispánjának, leghálásabb, mély és igaz köszönetünket fejezzük ki.

Fogarason, 1905. évi január 24-én.

A gyászoló család.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
THIERFELD DÁVID

KÖHÖGÉS, REKEDTSÉG ÉS HURUT ELLEN NINCS JOBB A
8-12 RETHY-féle

Pemetefű cukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RETHY-félét kérjük, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 DOBOZ 60 FILLÉR.
Csak RETHY-félét fogadjunk el!

Régebbi divatlapok

egy teljes évfolyam 1 korona 20 fillér.

Egy kiló

makulatura-

(csomagoló-) papír 24 fillér, 25 kilón felüli vételnél kedvezményes árak.

Kapható:

THIERFELD DÁVID

könyvkereskedésében.

Bőrkiütések,

olyanok is, melyek sehol gyógyulást nem találtak. Kérjen prospectust és nyilatkozatokat ingyen C. W. Rolle, Altona (Elbe).

4-6

Kiadó

egy külön bejáratu butorozott nagy utcai szoba, előszobával együtt a Görög-utca 15. szám alatt. — Ugyanott istálló is kiadó. 2-2

Egészen ingyen!!

Zománcozott edényt

nem kapnak sehol, de 6 főzőlábast és 6 főzőfazekat különféle nagyságban 12 darabot 1 frt 75 krért szállíthatok. — Ingyen csomagolás utánvét mellett.

A többi tárgyak feltűnő olcsó árban.

Arjegyzéket ingyen küldök. 2-20

KOHN, gyári raktáros, Budapest, VI., Csengeri-utca 51. szám.

GUMI- SÁRCIPŐK

(kalocsni)

vizmentes gumi-hócipők meleg teveszőr béléssel, férfiak, nők és gyermekek részére; teljesen vizmentes gumi-vadász-csizmák férfiak részére, legjobbnak bizonyult minőségben, eredeti orosz gyártmány, a szt-pétervári gumi-cipőgyár gyártmánya.

KORCSOLYÁK: Halifax, Jackson Haines, Gazella és Columbus.

Legjutányosabb árban kapható

Schottola Ernőnél

BUDAPEST,

VI., Andrásy-ut 2. szám.

Árjegyzékkel ingyen és bérmentve szolgálunk.

VILÁGHIRŰ!

a „REKORD” festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu arcképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerőlevél a világ minden tájáról.

ELSŐRANGU KÉPEK ARAI:

.. Olaj-, aquarell- és pastellfestésben ..
o o o fénykép után o o o
48—63. cm. nagyságban ára . . 20 K.
Legfinomabb kivitelű Blom-, Platin- és krétarajz ára 5 K.

RÉSZLETES ÁRJEGYZÉK BÉRMENTVE.

Egy életnagyságu képet készítünk mindenkinék teljesen ingyen, ha részünkre 3 rendelést szerez és azokat egyenkint .. vagy egyszerre beküldi. ..

18—20 „REKORD”
festészeti műintézet.
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 46.

4071 F. sz.
Valódi ezüst remontoir női óra, 3 erős fedéllel szép kivitelben 12 K.
10—52

Erős Gyula

NAGYSZEBEN, Disznódi-utca 3. szám.

Mindenemű órák, ékszerek, arany- és ezüstáruszerek, ezüst-
evőeszközök, asztalfeltétek, templomi kellékek.

Erdély legnagyobb raktára.

Látszerészi cikkek nagyraktára.

Szétküldés csakis utánvét mellett

Mindenféle vésések legjutányosabban számítainak.

Ócska arany és ezüst tárgyakat, drágaköveket, keleti gyöngyöket a legmagasabb napi árban beváltom, vagy cserébe
fizetesképpen elfogadom.

Kérjen nagy képes árjegyzéket ingyen és bérmentve

Jorgó János órák gyárlaktár:
BÉCS, III./4. Rennweg 75/B.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzéket ingyen és bérmentve megkaphassa, olcsó bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, rászedés teljesen kizárva.
Órajavítási műhely. Mindenemű zsebórába új rugó behelyezése 40 kr. Minden vásárolt vagy javított óráért kezességet vállalok
Kivonat a nagy árjegyzékből: 7787. sz. lego.-csóbb, legjobb strapácóra, nikkeltokban, 36 órás járásu frt. 2.30. 8039. sz. valódi ezüst páncél-lánc: 15 gr. frt. 1.—. 7858. sz. ezüst remontoir, dupla fedélű frt. 5.—. 7989. sz. inga-óra ütőművel, 2 sullyal 130 cm. magas frt. 11.50. 7929. sz. jó ébresztő-óra frt. 1.20.

Szíveskedjék nevemre és házszámomra 75/B pontosan ügyelni

Uj!

„A NAP”

politikai napilap ára 4 fillér.

Uj!

Almanach.

Mikszáth Kalmán:

Ára 2 korona.

Kapható: Thierfeld D vidnal Fogarason

PÉNZ

4%-os

Törlesztéses kölcsönöket nyújtok budapesti és külföldi elsőrangú pénzüintézetektől a földbirtok és ingatlan 3/4 értékeig I. és II. helyre 15—65 évig terjedő időtartamra.

Személyhitelt! papoknak, katonatisztoknak, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1—15 évig terjedő időre gyorsan és diszcreten.

Bank- és magánadósságok convertálása.

LANG SAMU

BUDAPEST, VI., Nagymező-u. 12.

A kölcsön nem záloglevelekben, hanem készpénzben lesz folyósítva. Értékpapírok és részvények a legmagasabb napi árfolyam mellett megvételnek.

Osztálysorsjegyek: 1/4 K. 12.—, 1/2 K. 6.—, 3/4 K. 3.—, 1 K. 1.50

11—12

(Válaszbélyeg.)

MARGITAI TERMÉSZETES GYÓGYBORVIZ

Székely Selters

A „Székely Selters” természetes gyógyviz a lélekző- és emésztőszervek hirtelenes bántalmait, idült gyomorbagok, vészegénység és az ebből eredő idegbajok, továbbá a vese-, hólyag- és epeköbetegségek ellen kiváló gyógyszer. Az emésztést elősegíti és az étvágyat fokozza. Kellemes íze és tisztaságánál fogva mint üdítő és borviz kitűnő.

Róraktár: THIERFELD LIPÓT-nál Fogarason
1 üveg ára 8 krajcár.

Ne vegyen senki hangszert, míg

REMÉNYI MIHÁLY

műhangszerész, cs. és kir. szabadalom-tulajdonos, a Magyar Királyi Zeneakadémia szállítója, 315 ábrával ellátott legujabb képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik

Budapestről, Király-utca 44/II

PÁRTOLJUK A MAGYART

Legfinomabb kivitelű
igen célszerű villany-
világításu

zseblámpa

csak 3 korona.

Teljes dohányzó készlet

csak 5 koronába kerül
és pedig 1 finom u.
tajtékpipa kínai ezüst
foglaltal, 1 hozzávaló
pipaszár, 1 célszerű
dohányzaeszkő, 1 gyu-
fatartó, 1 tajték szi-
varzópóka, 1 szivar-
tárca, 1 házi pipa szár-
ral együtt, 1 tajték
szivarkaszópóka, 1 szi-
varvágó, 1 szivarhamu-
tarta. 10 drb összesen.

4 és fél kiló, körülbe-
lül 50 drb különféle
illatu finom pipere-
szappan csak 5 kor.

s vagyunk csakis Magyarországon.

Egy nagy amerikai gyár tönkremenetelénél fogva az alant felsorolt 40 darab szabadalmazott amerikai ezüst árukat mélyen leszállított áron, **potom 6 frt 40 krért** szállíthatom bárkinek, és pedig:

6 darab amerikai szabad. ezüst asztali kés valódi angol pengével
6 darab amerikai szabad. ezüst evővilla egy darabból,
6 darab amerikai szabad. ezüst evőkanál,
12 darab amerikai szabad. ezüst kávékanál,
1 darab amerikai szabad. ezüst levesmerítőkanál,
1 darab amerikai szabad. ezüst tejmerítőkanál,
6 darab angol „Viktória” pohártálca,
2 darab remek asztali gyertyatartó.

40 darab összesen csak 6 frt 40 krért, ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fehér fém belül is, melyért jótállást vállalok.

3-12

Megrendelhetők utánvet mellett

NEUMANN JÓZSEF-nél

BUDAPESTEN, VIII., Örömvölgy-utca 16. szám.

Konyha-

készlet

5 darab sollingeni pen-
gőjű kés és 1 darab
szeletelő villa csak

4 kor. 50 fillér.

6 darab zománcozott
fazék és 6 darab lábas
különböző nagyságúak

csak 5 kor. 90 fill.

Egy valódi

Roskopf óra

kétévi jótállás mellett

csak 5 korona.

Kiváló vaspraeparatum a RIEGNER-félc TOKAJI CHINA-VASBOR.

Elsőrangú magyar vas-specialitás kitűnő sajátosságaiért, ugyanígy rendkívüli könnyű és gyors felszívódás, étvágygerjesztés, kellemes íz és magas vastartalom (100 gramm borban 0.05 tiszta vas), az országos egészségügyi tanács javaslatára a belügyminiszter ur engedéllyel látta el. Az eredmény feltétlenül biztos. Készítményem már szerte a legjobb hírnévnek örvend. Sokan utánozzák; de egyik utánzat sem azonos az én készítményemmel, különbözik már az előállítás módjában is, melyet csak magam, mint nagyban készítő követhetek. Kis üveg 3.20, nagy üveg 6 korona. Kapható az ország összes nagyobb gyógyszerüzeteiben és főelárúsító helyén
Telefon 58-47.

MAGYAR KORONA győgtár BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

5-13

felvétetik a
könyvtárba.
Fajuló

A leghiresebb kötőgépek

házi és ipari célra

I. Styriai Kötőgépgyár

magyar képviselő

BUDAPEST, VII., Erzsébet-körút 23.

Részletfizetésre is kapható.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógépek és kerékpárok
raktára.

Fogl József Lajos.

Minden család pénzt takarít!!!

Remek 6 szem. kávé készlet minden színben csak 95 kr. f. 1.40 f. 1.90	Finom ajour 6 szem. kávé készlet minden színben csak f. 2.20 f. 2.90 f. 3.45			Remek 6 szem. vászon damaszt garnitúra csak f. 2.10 f. 2.90 f. 3.40 f. 3.90	Szép mintázott vászon törülköző 6 drb csak f. 1.25 f. 1.72 f. 1.90 f. 2.10
30 rőfös vég csodavászon csak f. 3.65	30 rőfös vég bőrvászon csak f. 4.15	30 rőfös vég irlandi vászon csak f. 4.95	30 rőfös vég gyöny-vászon csak f. 5.45	30 rőfös vég rumburgi vászon csak f. 5.60	30 rőfös vég I-a rumburgi vászon csak f. 6.40
50 rőfös vég bőrvászon csak f. 8.25	50 rőfös vég irlandi vászon csak f. 9.45	50 rőfös vég rumburgi vászon csak f. 10.40	30 rőfös vég jó minőségű chiffon csak f. 4.65	30 rőfös vég R. chiffon csak f. 5.40	30 rőfös vég R. R. chiffon csak f. 6.85
30 rőfös vég csikos kanavász csak f. 3.25	30 rőfös vég csikos és kockás I ma kanavász csak f. 4.55	30 rőfös vég finom kanavász csak f. 5.40	35 rőfös vég kanavász különlegesség csak f. 6.40	30 rőfös vég fehér csikos csinovat ágyhuzatra csak f. 6.35	30 rőfös vég virágos fehér csinovat ágyhuzatra csak f. 7.40
Remek női ing vászonból, kézi himzéssel csak 85 kr. f. 1.15 f. 1.55	Remek női chiffoning schweizi himzéssel csak f. 1.10 f. 1.42 f. 1.74	Remek női háló corseta nagy választékban csak 98 kr. f. 1.25 f. 1.56	Remek női chiffon-nadrág csak 90 kr. f. 1.18 f. 1.45	Remek chiffon alsószoknyák himzéssel csak f. 1.35 f. 1.75 f. 2.25	Remek cloth és posztó alsó szoknyák csak f. 1.65 f. 2.15 f. 3.22
Varrás nélküli vászonlepedő 2 mtr. hosszú és 1 1/2 mtr. széles csak 92 kr.	Varrás nélküli remek vászonlepedő 2 mtr. hosszú, 1 1/2 mtr. széles csak f. 1.05	Nemzetközi keresk. ügynökség BUDAPEST, Kerepesi-ut 65. szám, I. emel.		Remek selyem cloth paplan minden színben csak f. 3.95	Remek cashmir paplan minden színben csak f. 3.55